

Génesis 88: “A la websèrie li queda molt de camí per recórrer”

written by Mercè Feliu | 17 d'agost de 2019

***Franc Sellers** (Mataró, 1965), guionista i director de la websèrie [Génesis 88](#).*

***Xavier Abad** (Barcelona, 1977) director de fotografia i el muntador de [Génesis 88](#).*

[Génesis 88](#) és una websèrie rodada al Maresme i premiada a cinc festivals internacionals: Latino Web Fest el 2015, LA Web Fest el 2016 a Los Angeles, en el SOFLO Web Fest de Miami el 2016, el Miami Web Fest el 2019 i APULIA Web Fest (Itàlia) el 2019.

Havíeu fet quelcom anteriorment vinculat al món cultural i televisiu?

[Franc Sellers] En el meu cas, jo havia fet diverses pel·lícules i curtmetratges, vaig fer un curtmetratge amb 35 mm en el qual també hi col·laborava en Xavier, que era muntador, que es diu *Amor frío*. I vam guanyar un premi també, en format cinema, en format negatiu, que això costa molts diners i no sé pas com ho vam poder fer, però ho vam fer.

[Xavier Abad] Això va ser el 2003.

[F.S.] El 2003, sí, senyor. I abans havia fet moltes altres coses, curtmetratges en plan amateur, llargmetratges en súper 8...

[X.A.] Jo fa 23 anys que treballo a TV3, sóc dels únics de tot l'equip de *Gènesis 88* que em dedico professionalment a l'audiovisual, de fet només som dues persones, en Joan Esquirol que també treballa amb mi, és tècnic de so a TV3. I a

part de TV3 on també sóc muntador i operador de càmera, també he fet cosetes pel meu compte fora de la *tele*, per aprendre més, per tenir l'oportunitat de fer coses, que potser per categoria, a la *tele* no et deixen fer, i amb en Franc hem col·laborat bastant fent curtmetratges, aquesta és més o menys la meva trajectòria.

[F.S.] Vaig fundar una associació de cinema sense ànim de lucre. No som productora sinó que som una associació que ja està registrada, Fata Morgana. La vaig fundar l'any 88, i vaig començar a fer coses des d'aleshores.

Com us ajunteu per fer *Génesis 88*?

[F.S.] Per ics circumstàncies de la vida, vaig aparcar durant nou anys l'activitat. Hi havia gent a qui em trobava pel carrer, sobretot dues persones, una la Montse Masó, que ja no hi és, que va estar la primera temporada a la sèrie on hi feia d'actriu i producció també. I després en Jordi París. Sempre me'ls trobava i em deien per què no fem alguna cosa. En Jordi París és actor. I jo els deia "no estic inspirat ni res". Però de cop i volta, a l'estiu del 2011, el juliol, anant pel carrer, ... sí, sí, sí, així!, és tal com t'ho dic, pum, em va començar a venir la idea. Jo sempre dic que no vaig anar a buscar la idea, a buscar una història, sinó que de cop la història em va venir a buscar a mi. I em van començar a venir al cap tot de personatges, els vaig començar a dibuixar i vaig estar tot l'estiu com si estigués emboirat, em posava al pati de casa donant-li voltes. Aquell hivern vaig escriure el guió. I em va sortir d'una tirada. Anava veient la història i la vaig escriure. Un cop la vam tenir, els vaig contactar a tots i els vaig dir "tinc això".

[X.A.] Va quedar un dia amb mi, em va ensenyar el guió, jo me'l vaig fullejar, era un bon "taco", tota la primera temporada, i de seguida li vaig dir: "això no és un curtmetratge, això és com una pel·lícula", a més amb la tira de personatges, de seqüències diferents, amb localitzacions diferents, de dia, de nit, amb efectes especials, ostres, això

és gros. No sé si ho podrem fer, però *mola*. Jo li vaig aconsellar de fer primer un capítol pilot per veure quant ens costava fer-ho, i llavors multiplicar-ho per 13, que eren els 13 capítols de la primera temporada. El que va passar després és que per raons de producció ho vam rodar sense prova.

[F.S.] Jo vaig fer els intents de configurar un equip tècnic i artístic. L'artístic va ser més senzill, però el tècnic no l'acabava de trobar, i vam tenir diversos intents infructuosos de començar a rodar aquest primer capítol pilot, i tiraven enrere. I semblava que no fos possible, inclús hi va haver una persona que em va dir que això, sense pressupost, era un projecte irrealitzable, era massa gran, passava en massa llocs i amb molta acció. Em deien "has de ser realista". Quan em van dir això em va tocar la moral i jo vaig pensar, és clar que es pot fer. Si tens il·lusió es poden moure muntanyes, aquesta era la meva fita.

Després vaig pensar: "deixem-nos estar de grans equips que són molt difícils de moure", i hi venia molta gent a ajudar i era un merder de ca l'ample. Agafo les quatre persones de confiança que puguem anar d'aquí a allà i això ho farem.

I vam començar a rodar, no el capítol pilot, no, sinó tota la websèrie. Això va ser el desembre. Vam començar a rodar el 30, 31 de desembre del 2013. I fèiem un rodatge, perquè resulta que, imagina't!, hi havia un altre personatge que li havien detectat un càncer i l'havien d'operar, i ens diu "hem de rodar tot allò meu de seguida". I vam rodar amb dos o tres dies. I en deu mesos vam rodar els tretze capítols restants. El maig del 2015 s'estrena la primera temporada.

Un cop estrenada la 1a temporada –nosaltres vam fer això per passar-ho bé, perquè a nosaltres ens agrada fer-ho, per aprendre i per crear, una mica tot, sense cap pretensió– no sé qui va ser de l'equip que va proposar presentar-ho a festivals. El primer que se'm va ocórrer: "va ser, d'acord, però farem el ridícul". Però el que no ens imaginàvem era el

que passaria després. En el primer festival a Miami, vam ser nominats.

[X.A.] A Miami la nominació ja feia molta il·lusió.

[F.S.] La primera temporada va guanyar dos premis a Miami, un pel Miami web fest, apartat latino, un altre pel South Florida, també per millor websèrie, a Los Àngeles, a la Warner Bross, a Hollywood, millor fotografia. Brutal el resultat.

Això ens va empènyer a fer la segona temporada. I a intentar-ho fer una mica millor. Una mica millor també implicava que en el guió em podia arriscar una mica més i posar-hi més cansalada, més acció, més dificultat... Hem tingut problemes, buscar una avioneta...

[X.A.] Buscar una mansió, amb cotxes de luxe. I fer-ho per la cara... ho acabes aconseguint però el primer dia no ho trobes així com així. S'ha de rascar. Però al final la gent s'enrotlla molt, ens han deixat coses xulíssimes. Som gent que no tenim pressupost, som amateurs, i ens han deixat la casa per rodar. De manera altruista la gent s'ha involucrat també.

Hi ha intenció de fer una tercera temporada?

[F.S.] Sí, la segona ha donat molts bons resultats. Només començar-la ja tenim dos premis, un altre cop Miami, i a Itàlia, i ara tenim més nominacions: Sicília a l'agost, New Jersey al setembre, i a l'octubre al Festival de Cinema de Sant Andreu de la Barca, Premis Oriana. I això s'ha de tancar.

[X.A.] La tercera temporada serà segurament la que tancarà la història.

Hi ha un boom de les websèries? Quan explota i per què creieu que explota aquest mercat amb totes les dificultats que esteu explicant que hi ha?

[X.A.] Molt. De fet nosaltres, per aquestes dates de la primera temporada que va ser 2013, potser algú una mica abans, és quan la gent comença a fer websèries. Jo crec que hi havia

una inquietud de molta gent, que potser els hi agradava la ficció, els hi agradaven les sèries però accedir als canals potents on abans habitualment es podien fer sèries, és molt inaccessible. Només agafen sèries a les grans cadenes nacionals i autonòmiques, els quatre que poden fer-la, i molta gent va veure que Internet és una eina molt potent per crear i crear el nostre canal de YouTube o el que sigui, i les xarxes socials les fem servir perquè la gent se n'assabenti d'aquesta sèrie, que hi hagi visionaments. Molta gent es comença a aficionar a fer websèries i molta gent comença a fer servir el mòbil contra una paret, fent gags una mica així pim pam. Hi ha altres que tenen un nivell de producció com el nostre, o inclús millor, nosaltres hem estat premiats a festivals internacionals que les websèries contra les que competim –i que veiem el dia de l'*screening*, les que estan nominades–, que tenen un nivell de producció molt professional, amb un pressupost darrere molt important, allà fins i tot hem parlat amb gent que deien que tenien un pressupost de 10.000, 15.000 dòlars, quan nosaltres tenim amb pressupost zero. En alguns casos hem guanyat nosaltres a websèries de més pressupost. Les nostres hores estan allà.

Està creixent i jo crec a més que encara no ha acabat aquest creixement. A la websèrie li queda molt de camí per recórrer, encara està a mitja explosió, el que no sé és per on anirà la cosa.

Com ho fa l'usuari per discriminar o informar-se de les websèries?

[F.S.] Ara estan sortint plataformes, nosaltres estem en negociacions amb una plataforma americana que es diu Seeka TV, especialitzada en websèries, i n'estan començant a sorgir. És un món que s'està creant ara, i tal com diu en Xavi, com evolucionarà no ho sabem. És un boom que està sortint i hi ha molta gent que hi està, i les trobes a tot arreu, per exemple "[The Pantsless Detective](#)" de Tom Chamberlaine, o el *Yukata Cowboy* que és d'un japonès, i també la pots trobar arreu.

[X.A.] De fet hi ha gent que viu de les websèries, ha deixat la seva feina i s'aboca directament a això. Jo crec que viuen de l'esponsorització, tenen molts visionaments i seguidors a través del seu canal de difusió.

Ens podeu fer cinc cèntims de quina és la història que hi ha darrere de la vostra websèrie?

[F.S.] És un país imaginari, tipus república bananera, que es diu la República de las Maracas, i allà hi ha un advocat mediocre que curiosament és contactat per una de les dones més poderoses i riques del país per treure de la presó un personatge molt estrany. Ell ho accepta, i després d'acceptar l'encàrrec li passen diverses coses, com que aquest personatge estrany s'escapa, que hi ha un tipus que sembla molt mafiós que també va darrere del fugitiu. Després hi ha altres actors secundaris, com un petit delinqüent, un candidat a la presidència del país, la mateixa policia, tot un munt de gent que va darrere d'aquest personatge estrany i això es comença a complicar, es comença a fer una sèrie molt coral, amb molts actors, però tots tenen un fil concret, perseguir el fugitiu, i tots es barallen entre ells. I el perquè ... s'ha de veure la sèrie.

Com definiríeu el vostre segell?

[X.A.] Visualment, tot el que he fet amb en Franc, li agrada un *look* molt colorista, molt contrastat, amb una estètica una mica de còmic, ens allunyem d'una fotografia fotorealista, i ens n'anem cap a una vessant una mica més tipus còmic, una mica més amb ombres dures i llargues, entre cinema negre i estètica còmic. I pel que fa al tema guió, és el que hem dit abans, és una sèrie que sí, que és de ficció però darrere té un estil entre Monty Python, Muchachada Nui, un estil surrealista, humorista, subtil.

[F.S.] Molt gurruchaguià, tinc uns certs tocs grotescos i surrealistes. Color viu, clar, molt contrastat.

[X.A.] Algú ens ha dit que la nostra websèrie els sembla una

pel·lícula d'Almodóvar, per l'estètica, color, escenografia, vestuari.

[F.S.] Si haguéssim tingut pressupost, pel vestuari hagués sigut molt més llampanat, un de color groc, un altre de verd..

Per què vàreu decidir no fer la websèrie en català?

[F.S.] Bé, com que era per a Internet i volia que arribés a com més gent millor, vaig pensar que el castellà arribaria millor a Llatinoamèrica, de fet la tenim en castellà i subtitulada en anglès, perquè arribi al màxim de gent possible.

Creieu que en el mercat global el català té totes les de perdre?

[X.A.] Sembla que el català va a la baixa entre la gent jove, i alguns diuen que és perquè a les xarxes socials hi ha poques coses en català. La gent jove ja no consumeix televisió normal, sinó que consumeix molt audiovisual a través de Netflix, d'internet i xarxes socials.

Malauradament hi ha pocs referents en català dins d'aquest món de les xarxes socials, d'Instagram, etc.

Esteu pensant en algun altre projecte després d'aquest?

[X.A.] Continuarem fent coses perquè ens ho passem bé i aprenem, no ho podríem deixar aquí, descansarem, segur!, probablement no serà una cosa tan llarga sinó potser un curtmetratge.

[F.S.] O una pel·lícula...

[X.A.] No n'havíem parlat, d'això (riu)... no ens tanquem a res.

Hi ha alguna xarxa creada a Catalunya entre els productors de websèries?

[X.A.] No, sabem que hi ha gent que també fa websèries a Catalunya però no estem en contacte, ni hi ha creada cap xarxa.

[F.S.] No hi ha gaire websèries aquí a Catalunya...

[X.A.] De fet, quan hem començat a presentar la nostra websèrie a festivals, hem detectat que així com a fora de Catalunya hi ha molts festivals de websèries, aquí, que sapiguem, no hi ha cap festival exclusiu de websèries. El de Sant Andreu de la Barca, per exemple, és de cinema amb un apartat per a les websèries. Inclús a l'Estat espanyol, a Galícia, hi ha Carballo –que és bastant important–, a València, Madrid, Bilbao (aquest molt important). I a casa nostra, encara ningú s'ha animat.

Què és el que us agrada més d'aquesta experiència?

[X.A.] Molta gent em pregunta que com és que treballant a TV3 on ja faig aquesta feina, a fora continuï fent més del mateix. Però no és ben bé el mateix, a mi m'agrada sortir de la cosa i fer coses amb gent que no és professional i t'enriqueixes molt d'una altra mirada, d'una il·lusió diferent. I després, perquè estrictament, en la meva faceta professional, per exemple jo a TV3 porto càmera i sóc muntador, però no tinc oportunitat de ser director de fotografia, de posar llum, d'il·luminar, i això sempre m'ha agradat molt. Això és un contrapunt a la meva carrera. A més hem fet un grup amb molta amistat i humanament ens ho passem molt bé.

[F.S.] A mi em resulta fantàstic perquè, a part que en Xavier ho fa molt bé, ha captat perfectament la idea del que m'agrada.

[X.A.] Sí, ens entenem molt bé.

Teniu alguna idea de com evolucionarà el món de les websèries?

[F.S.] Personalment crec que s'està creant un monstre. Als Estats Units tot plegat està més evolucionat, hi ha molta gent que es dedica a les websèries i es genera molt més. Però aquí encara no hi ha indústria que s'hi dediqui.

[X.A.] Hi ha qui diu que el món audiovisual, el futur del cinema, passa sobretot per aquest format de barreja entre

ficció i realitat, fals documental, una ficció amb tints reals i on està tot entrecreuat amb les noves tecnologies. Noves històries, tot més fresc.

[F.S.] I Internet és la clau. Netflix ja accepta sèries sempre que estiguin fetes amb unes càmeres concretes i seguint uns estàndards.

[X.A.] A l'Estat espanyol, el grup A3 Media té un canal per Internet que es diu Flooxer, que és un canal de websèries. I hi estem en contacte.